

79-Giới Uống Rượu:

Phật tại ấp Bạt-đà-la-bà-đề của nước Chi đề, nơi đây có con rồng dữ tên là Yêm-bà-la-đề-tha rất hung bạo nên không ai dám đến gần trú xứ của nó, voi ngựa trâu dê... cũng không dám đến gần, cho đến các loài chim cũng không dám bay ngang qua. Vào mùa thu lúa chín, rồng phá diệt hết lúa, lúc đó Trưởng lão Sa-già-đà du hành đến nước Chi đề ở qua đêm tại ấp này, sáng sớm khi vào trong ấp khát thực liền nghe nói có rồng dữ... phá diệt hết lúa. Trưởng lão nghe rồi sau khi khát thực và thọ thực xong, liền đến trú xứ của rồng ở dưới một gốc cây bên dòng suối trải tọa cụ ngồi thiền định. Rồng nghe mùi ca sa liền nổi giận từ thân phun ra khói, Trưởng lão Sa-già-đà nhập tam muội dùng thần thông lực, từ thân cũng phun ra khói. Rồng giận gấp bội liền từ thân phun ra lửa, Trưởng lão lại nhập tam muội từ thân cũng phun ra lửa; rồng lại làm mưa đá, Trưởng lão liền biến mưa đá này thành các loại bánh như bánh Thích câu lợi...; rồng lại làm sấm chớp, Trưởng lão lại biến sấm chớp thành các loại thuốc hoan hỉ; rồng lại làm mưa dao, mưa tên..., Trưởng lão liền biến thành các loại hoa như hoa Ưu bát la... rồng lại làm mưa rắn rít..., Trưởng lão liền biến thành các loại hoa anh lạc... Như thế rồng có thể lực gì đều biến hiện ra hết, Trưởng lão cũng hiện oai đức như thế để hàng phục rồng, rồng không thắng được nên mất oai lực và ánh sáng, Trưởng lão biết rồng đã mất hết oai lực nên biến thành thân nhỏ chui vào hai lỗ tai của rồng rồi ra ở hai mắt, lại chui vào lỗ mũi rồi ra ở miệng, sau đó hiện thân ở trên đầu rồng kinh hành qua lại mà không làm tổn thương thân rồng. Rồng thấy những việc như vậy rồi kinh sợ đến lông dựng đứng liền chấp tay bạch rằng: “Tôi xin quy y Ngài”, Trưởng lão nói: “Người chớ quy y ta, phải quy y với người mà ta đã quy y”, rồng nói: “Từ nay tôi xin quy y Phật, quy y pháp, quy y Tăng, trọn đời xin được làm Ưu-bà-tắc của Phật”. Rồng sau khi thọ tam quy làm đệ tử Phật thì không còn hung ác như trước nữa, nên người và chim thú đều đến trú xứ đó; vào mùa thu lúa chín rồng cũng không còn phá hại lúa nữa nên tiếng tăm của Trưởng lão Sa-già-đà vang khắp các nước: Trưởng lão đã hàng phục được rồng dữ trở nên hiền lành... Do tiếng tăm của Trưởng lão vang khắp nơi nên mọi người đều làm thức ăn cúng dường cho Tăng bữa ăn sáng, bữa ăn trưa. Trong số đó có một người nhà nghèo vì tín kính nên biệt thỉnh Trưởng lão Sa-già-đà, Trưởng lão im lặng nhận lời; người nhà sửa soạn rất nhiều món ăn ngon cúng dường rồi suy nghĩ: “Trưởng lão đã ăn nhiều cháo sữa và tô có thể bị lạnh”, nghĩ rồi liền lấy loại nước có chút vị rượu dâng cho Trưởng lão uống. Trưởng lão không xem xét kỹ nên uống, thuyết pháp cho người nữ nghe rồi ra về, trên đường về thế rượu phát tác khiến Trưởng lão té ngã bên

cửa gần chùa, thân say sưa nằm một nơi còn y Tăng-già-lê... đẩy lượ nước, bát, tích trượng... văng khắp nơi. Lúc đó Phật và A-nan du hành đi đến nhìn thấy, Phật biết là Trưởng lão Sa-già-đà nhưng vẫn hỏi A-nan là ai rồi bảo A-nan: “Hãy trả tòa rồi nhóm Tỳ kheo tăng”, A-nan vâng lời Phật dạy trả tòa rồi nhóm Tỳ kheo tăng, Phật ngồi trên tòa rồi hỏi các Tỳ kheo: “Các thầy có từng thấy từng nghe rỗng dờ tên Yêm-bà-la-đề-tha... giống như đoạn văn trên. Trưởng lão này đã hàng phục được rỗng dờ này trở nên hiền lành...”, các Tỳ kheo người nào có thấy thì nói là thấy, người nào có nghe thì nói là nghe. Phật bảo các Tỳ kheo: “Các thầy nghĩ sao, Trưởng lão này bây giờ có thể hàng phục được một con ếch ương hay không?”, đáp là không thể, Phật nói: “Tội lỗi như thế và tôi năng hơn nữa đều do nơi uống rượu mà ra. Từ nay nếu người nào nói là đệ tử Phật thì không được uống rượu, cho đến một giọt cũng không được uống”, quả trách rồi bảo các Tỳ kheo: “Do mười lợi nên kết giới cho các Tỳ kheo, từ nay giới này nên nói như sau:

Nếu Tỳ kheo uống rượu thì phạm Ba-dật-đề.

Rượu có hai loại: rượu nếp và rượu trái cây. Rượu nếp là dùng gạo, nếp và men rượu hoặc dùng củ, thân cành, hoa, lá và trái hoặc dùng các hạt giống, các loại cỏ thuốc xen tạp ủ thành rượu, khi có đầy đủ sắc hương vị rượu thì uống vào có thể làm cho người say. Rượu trái cây là không dùng gạo nếp và men rượu, chỉ dùng củ, thân cành, hoa, lá và trái cây hoặc chỉ dùng các hạt giống, các loại cỏ thuốc xen tạp ủ thành rượu, khi có đầy đủ sắc hương vị rượu thì uống vào có thể làm cho người say. Nếu Tỳ kheo lấy hai loại rượu này nếm, nuốt qua khỏi cổ cũng gọi là uống, cũng phạm Ba-dật-đề.

Tướng phạm trong giới này là nếu Tỳ kheo dùng rượu nếp, tùy nuốt qua khỏi cổ bao nhiêu thì phạm Ba-dật-đề bấy nhiêu. Nếu Tỳ kheo uống rượu trái cây, tùy uống bao nhiêu phạm Ba-dật-đề bấy nhiêu. Nếu ăn men rượu (cặn rượu, bả rượu) có thể làm cho người say, tùy mỗi miếng nuốt qua khỏi cổ đều phạm Ba-dật-đề. Nếu uống loại nước tợ rượu, có sắc hương vị rượu (hoặc chỉ có sắc hương rượu, hoặc chỉ có sắc vị rượu, hoặc chỉ có hương vị rượu) có thể làm cho người say, mỗi hớp nuốt qua khỏi cổ đều phạm Ba-dật-đề. Không phạm là chỉ có sắc rượu, không có hương vị rượu không thể làm cho người say, uống thì không phạm.